

[Arbejdsministeren.]

cipper, som har været accepteret lige siden 1899. Det skal man lige være klar over. Jeg fik altså ikke noget klart svar, og hr. Simonsen sagde endog, at det var klart, at det var uklart. Jeg tør i sandhed sige, at det var så temmelig uklart. Jeg nævner det ikke her, for at vi skal tage en lang diskussion op om det her i salen, det kan vi drøfte i udvalget.

Når hr. Simonsen siger, at hele det statslige område bør dækkes, er jeg ganske enig, og det vil det blive, hvis det ikke er det, og så selv om dette forslag ikke bliver vedtaget. Jeg er også enig i, at hele det kommunale område bør dækkes. Der er, som jeg sagde det før, forhandlinger i gang, og det er muligt, det vil jeg ikke udelukke, at der bliver behov for en lovgivning for at dække hele det kommunale område.

Som jeg tidligere har givet udtryk for det, er jeg parat til meget positivt at snakke videre om alle disse ting.

Ninn-Hansen: Den tilslutning, der er givet til hovedtankerne i dette forslag, svarer vel ganske til den interesse for demokrati på arbejdspladsen og større medindflydelse, der er i befolkningen og ude på arbejdspladserne. Det bliver jo konstateret gang på gang. Hr. Simonsen henviste til gallup. Jeg har netop fået en undersøgelse fra en større virksomhed, der igennem en række spørgsmål til medarbejderne har undersøgt, hvordan de stiller sig, og resultatet svarer helt til det, vi fik oplyst i søndags fra gallup: der er en udbredt, positiv interesse for medindflydelsen, en modstand og meget stærk skepsis over for de tanker, regeringen har fremsat om økonomisk demokrati, navnlig over for den store fond.

Vi er selvfølgelig som forslagsstillere glade for, at der er den tilslutning, som alle ordførere har givet udtryk for. Det er vel egentlig sjældent, at vi her i salen i forbindelse med en sag af stor rækkevidde kan se en sådan samlet tilslutning, som vi har set til hovedlinjerne her. Det betyder, at vi må regne med, at medindflydelsen, den direkte deltagelse i virksomhedernes drift, bliver gennemført i denne samling. Det håber jeg på.

Det rejser to problemer. Det ene er et problem, der vedrører selve medindflydel-

sen, det andet er problemet, hvad dette ting skal gøre. Derfor har jeg et par spørgsmål til statsministeren. For en ordens skyld vil jeg gerne sige, da statsministeren ikke er på sin fornemme og agtværdige plads her i tinget, at jeg har givet meddelelse for et par dage siden til hans kontor om, at jeg ville stille disse spørgsmål.

Så vidt jeg kan se, vil spørgsmålet om medindflydelse rejse visse problemer for pressen i spørgsmålet om pressefrihed, og jeg vil gerne vide, hvilke forhandlinger statsministeren som pressens minister har ført med dagbladene og deres organisationer herom. Jeg tror, vi alle ønsker at opretholde pressefriheden i den udstrækning, vi kender den, således at man altid er berettiget til journalistisk at fastlægge den linje, som et blad vil føre, uden indblanding fra anden side, og jeg vil gerne vide, hvordan statsministeren mener efter forhandlinger med pressen at dette kan sikres, så vi kan blive overbevist om, at vi kan gennemføre disse ting, uden at der sker nogen som helst indskrænkning af den pressefrihed, vi alle lægger vægt på at bevare.

Jeg synes, problemstillingen i meget høj grad minder om den, som statsministeren selv møder på sit kontor. Der skal jo også være medindflydelse, men statsministeren skal til gengæld altid sikre sig friheden i forhold til forfatningen. Han må ikke krænke noget af den indflydelse, den magtstilling, der er lagt i dette høje ting, og derfor er der grænser for, hvor megen medindflydelse han kan give. Jeg mener altså, det er samme problemstilling for pressen, men forventer at høre nærmere til det. Når vi af en sådan debat kan se, at sagen vil blive gennemført, synes jeg, det er vigtigt, at befolkningen, og pressen selvfølgelig også, får at vide, at vi ikke risikerer noget her.

Det andet, jeg vil spørge statsministeren om, er, hvilke tanker regeringen nu har med hensyn til det, der har været bragt frem igennem så mange måneder, mest af statsministeren selv uden for dette ting, nemlig spørgsmålet om økonomisk demokrati. For et par dage siden faldt der udtalelser, som måske var lidt modsigende. Jeg forstod statsministeren sådan, at han — trods talrige tilkendegivelser fra andre om det modsatte — ønsker at køre sagen om økonomisk demokrati igennem i denne folketingssam-